ולית ליה לרבי יוסי להבחין לית ליה. ודלופה וחברותיה דנקט לעיל משום ר"מ: **אי** הבי היינו רבי יהודה. השתא לא בעי למימר דאיכא ביניייהו מיכול דלא מסתברא ליה למימר שלא יחוש רבי יהודה לאיכול בגיייהו מיכול דלא שמהה היא אלא יגשאו אתא לאשמועינן ופליג אדרבי יהודה דאמר כל הגשואות יתארסו ואתא ר' יוסי למימר אפילו גשואות יגשאו. וג' מחלוקות בדבר דת"ק אסר אפילו ארוסות ליארס דגזרו ארוסות לאשון אטו נשואה וגזרינן ארוסין לאחרון אטו נשואין לאחרון ור' יהודה סבר הגשואות יתארסו ולא גזר ארוסין אטו נשואין ויהארוסות יגשאו ולא גזר ארוסה אטו נשואה אבל הנתנה מיהא לית ליה ונשואה לא תנשא ורבי יוסי אפילו הנתנה לית ליה: **ואיכעיא אימא אים ליה.** ופס"ה יגשאו קתני [ד]ולא הגשואות קאין אלא אארוסות קאי וה"ק כל הארוסות שנתגרשו יגשאו חוץ מן הארוסות אלמנות מחמת האיבול. ונקמן פריך מי מייל איבול אארוסה: **אי הכי היינו ר' יהודה.** דרבי יהודה נמי שרי ארוסה ליגשא וליכא למימר הכא כדלעיל דרבי יוסי איבול אתא לאשמועינן דנשואין אסור כל ל' יום דהא בגשואין כ"ע מודו דשמהה היא ויגשאו דקאמר רבי יהודה אגרושה דליכא איבול קאמר: **איכא ביגייהו נשואה ליארס.** דקאמר רבי יהודה הגשואות יתארסו אלא גזר ארוסין אטו נשואין ואתא רבי יוסי למימר כל ארוסות [גרושות] יגשאו הואיל וליכא איבול שרי ומשום הנתנה לא מיתסרא דהא לאו מעוברת היא וארוסה אטו נשואה לא גזרינן אבל נשואות לא יתארסו דאיכא למיחש שמא מעוברת היא ואי שרית לה להתארס אתי לאינסויי: **כל הגשיס יתארסו.** ואפילו נשואות: **וכולן.** הגשואות בין גרושה בין אלמנה לא יגשאו משום הנתנה עד שלשה חדשים: **הכא נמי.** תני הכי כל ארוסות גרושות יגשאו חוץ מן האלמנה אפי' ארוסה מפני האיבול: **וכולן.** הגשואות לא יגשאו אפי' גרושה דליכא איבול דחיישינן להנתנה: **אלא מסיפא דקתני וכולן לא יגשאו.** דעל כרחך אנשואות לא יגשאו קאי דהא אוקמה רישא אארוסות יגשאו ולא גזרינן משום הנתנה דנשואות הלכך סיפא אנשואות קאי דקתני לא יגשאו דבעינן הנתנה אבל אתרוסי שפיר דמי ולא גזרינן אירוסין אטו נשואין: **תריץ ואימא הכי כו'.** דודאי סיפא אנשואין קאי דקאמרת ומיהו לא תיתני לא יגשאו אלא לא יתארסו: **ולא מיטמאה.** (ה) כלומר אינה מצויה להתעסק בו: **גוכה כפוכה.** וכגון שיש לו בנים קטנים או למי שאין לו בנים כלל לפי שצריכה להמתין עדיין ליגשא עד שלשה חדשים משום הנתנה ועוד אומר ר"ת דמי שאין לו בנים מותר ליגשא ונבעול תוך ל' דלא מקיימא מצות פריה ורביה אלא בנעילה אבל תוך ז' ימי אבילות אסור לבעול כדמוכח בריש כתובות (דף ה. ופס) דלא שרי אלא בטבחו טבוח ויינו מזוג ובמת אביו של כלה דוקא ובשאין לו בנים מיירי התם מדקאמרינן התם דאביו של חתן קברת [ו]ורבי יוסף הכהן אף על פי שדבר עמה בבית הקברות לא בנס עד אחר שבעה או שמא משום פרנסת בנים שרי לבעול אפילו תוך שבעה וק"ק לפירוש רבינו תם מדתני במסכת שמחות פרק ז' גבי אשתו דצריך להמתין שלש רגלים כשיש לו בנים אבל אין לו בנים אפילו שיש לו בנים קטנים מותר ליגשא אחרת לאחר שלשה יום ומותר ליגשא צריך לומר דליגשא ולבעול קאמר דלבעול גרידא אפילו

לית ליה לרבי יוסי להבחין [ג] לית ליה ואיבעית אימא לעולם אית ליה ואימא רבי יוסי אומר כל ארוסות גרושות ינשאו אי הכי היינו ר' יהודה איבא ביניייהו נשואה ליארס רבי יהודה סבר נשואה מותרת ליארס ורבי יוסי סבר נשואה אסורה ליארס וסבר ר' יוסי נשואה אסורה ליארס והתניא רבי יוסי אומר כל הנשים יתארסו חוץ מן האלמנה מפני האיבול וכמה איבול שלה שלשים יום וכולן לא ינשאו עד שיהו להן ג' חדשים האי מאי קושיא אילימא דקתני רבי יוסי אומר כל הנשים יתארסו מי אלימא ממתני' דאוקימנא בארוסות גרושות ינשאי ה"נ כל ארוסות גרושות ינשאו אלא מסיפא דקתני וכולן לא ינשאו עד שיהו להן ג' חדשים אינסובי הוא דלא הא איתרוסי שפיר דמי אמר רבא תריץ ואימא הכי ר' יוסי אומר כל ארוסות גרושות ינשאו חוץ מן האלמנה מפני האיבול וכמה איבול שלה שלשים יום ונשואות לא יתארסו עד שיהא להן שלשה חדשים ואלמנה מן האירוסין מי אית לה איבול והתני רבי חייא בר אמי [ו]אשתו ארוסה לא אונן ולא מיטמא לה וכן היא לא אוננת ולא מיטמאה לו מתה אינו יורשה מת הוא גיבה כתובתה אלא תנאי היא דתניא מראש חדש ועד התענית העם ממעטין מעסקיהן מלישא ומליתן מלבנות ולנטוע ומליארס ומלישא [ז]שבת שחל תשעה באב בתוכה אסור לספר ולבבם (ואסור ליארס) וי"א [ח]כל החדש אסור מתקיף לה רב אשי ממאי דליארס ליארס ממש [ט]דלמא למיעבד סעודת אירוסין הוא דאסור הא ליארס שפיר דמי אי הכי מלישא לינשא נמי למיעבד סעודת נשואין הוא דאסור הא לישא שפיר דמי הכי השתא בשלמא נשואין בלא סעודה איכא שמחה אלא אירוסין בלא סעודה מי איכא שמחה אלא אמר רב אשי שאני אבילות חדשה מאבילות ישנה ושאני אבילות דרבים מאבילות דיחיד: **מתני'** [י]ארבעה אחין נשואין ארבע נשים ומתו אם רצה הגדול שבהם לייבם את כולן הרשות בידו [יא]מי שהיה נשוי לשתי נשים ומת ביאתה או חליצתה של אחת מהן פוטרת צרתה היתה

[ד]אלא אימא רבי יוסי אומר כל הגשיס יגשאו. תוך מאלמנה. ורבי יוסי לא איבעי אתא לאשמועינן דבגשואין אפילו רבי יהודה מודה דאסור בימי איבול דהא שמהה היא אלא יגשאו אתא לאשמועינן ופליג אדרבי יהודה דאמר כל הגשואות יתארסו ואתא ר' יוסי למימר אפילו גשואות יגשאו. וג' מחלוקות בדבר דת"ק אסר אפילו ארוסות ליארס דגזרו ארוסות לאשון אטו נשואה וגזרינן ארוסין לאחרון אטו נשואין לאחרון ור' יהודה סבר הגשואות יתארסו ולא גזר ארוסין אטו נשואין ויהארוסות יגשאו ולא גזר ארוסה אטו נשואה אבל הנתנה מיהא לית ליה ונשואה לא תנשא ורבי יוסי אפילו הנתנה לית ליה: **ואיכעיא אימא אים ליה.** ופס"ה יגשאו קתני [ד]ולא הגשואות קאין אלא אארוסות קאי וה"ק כל הארוסות שנתגרשו יגשאו חוץ מן הארוסות אלמנות מחמת האיבול. ונקמן פריך מי מייל איבול אארוסה: **אי הכי היינו ר' יהודה.** דרבי יהודה נמי שרי ארוסה ליגשא וליכא למימר הכא כדלעיל דרבי יוסי איבול אתא לאשמועינן דנשואין אסור כל ל' יום דהא בגשואין כ"ע מודו דשמהה היא ויגשאו דקאמר רבי יהודה אגרושה דליכא איבול קאמר: **איכא ביגייהו נשואה ליארס.** דקאמר רבי יהודה הגשואות יתארסו אלא גזר ארוסין אטו נשואין ואתא רבי יוסי למימר כל ארוסות [גרושות] יגשאו הואיל וליכא איבול שרי ומשום הנתנה לא מיתסרא דהא לאו מעוברת היא וארוסה אטו נשואה לא גזרינן אבל נשואות לא יתארסו דאיכא למיחש שמא מעוברת היא ואי שרית לה להתארס אתי לאינסויי: **כל הגשיס יתארסו.** ואפילו נשואות: **וכולן.** הגשואות בין גרושה בין אלמנה לא יגשאו משום הנתנה עד שלשה חדשים: **הכא נמי.** תני הכי כל ארוסות גרושות יגשאו חוץ מן האלמנה אפי' ארוסה מפני האיבול: **וכולן.** הגשואות לא יגשאו אפי' גרושה דליכא איבול דחיישינן להנתנה: **אלא מסיפא דקתני וכולן לא יגשאו.** דעל כרחך אנשואות לא יגשאו קאי דהא אוקמה רישא אארוסות יגשאו ולא גזרינן משום הנתנה דנשואות הלכך סיפא אנשואות קאי דקתני לא יגשאו דבעינן הנתנה אבל אתרוסי שפיר דמי ולא גזרינן אירוסין אטו נשואין: **תריץ ואימא הכי כו'.** דודאי סיפא אנשואין קאי דקאמרת ומיהו לא תיתני לא יגשאו אלא לא יתארסו: **ולא מיטמאה.** (ה) כלומר אינה מצויה להתעסק בו: **גוכה כפוכה.** וכגון שיש לו בנים קטנים או למי שאין לו בנים כלל לפי שצריכה להמתין עדיין ליגשא עד שלשה חדשים משום הנתנה ועוד אומר ר"ת דמי שאין לו בנים מותר ליגשא ונבעול תוך ל' דלא מקיימא מצות פריה ורביה אלא בנעילה אבל תוך ז' ימי אבילות אסור לבעול כדמוכח בריש כתובות (דף ה. ופס) דלא שרי אלא בטבחו טבוח ויינו מזוג ובמת אביו של כלה דוקא ובשאין לו בנים מיירי התם מדקאמרינן התם דאביו של חתן קברת [ו]ורבי יוסף הכהן אף על פי שדבר עמה בבית הקברות לא בנס עד אחר שבעה או שמא משום פרנסת בנים שרי לבעול אפילו תוך שבעה וק"ק לפירוש רבינו תם מדתני במסכת שמחות פרק ז' גבי אשתו דצריך להמתין שלש רגלים כשיש לו בנים אבל אין לו בנים אפילו שיש לו בנים קטנים מותר ליגשא אחרת לאחר שלשה יום ומותר ליגשא צריך לומר דליגשא ולבעול קאמר דלבעול גרידא אפילו

עין משפט נר מצוה

צא א מיי' פ"י מהלכות אישות הלכה י"ד טור שו"ע אה"ע סימן תקנ"ג סעיף ח:

צב ב מיי' פ"ז מהלכות יבום הלכה יא סמג עשין נ טוש"ע אה"ע סימן קסא סעיף ח:

צג ג מיי' שם הלכה ט טור ש"ע שם סעיף ח:

מוסף רש"י

לא אונן. אין אנינות מל עליו לאיסור אכילת קדשים (ב"מ יח:). אם מתה אינו נאסר בקדשים מחמת אנינות (סנהדרין כח:), ולא מיטמא לה. אם כהן הוא (שם ושם) דסתיר כי אם לשאירו, והיינו אשתו, ואלו לאו שאינו הוא דלא נאו עדיין לידי קיומו כשר (ב"מ שם). וכן היא לא אוננת. אינה נאסרת בתנינות מיתתו בקדשים (סנהדרין שם), ולא מיטמאה לו. לאו משום כהונה קאמר, אלא בהנת מחוברות על הטומאה, דכתיב בני אהרן, אלא אינה זקוקה לטמא לו, לא בהנת ולא ישראלית, שאינה להתעסק בשבטה מתי מצוה האמורים בפרשה, דכתיב לה יטמא, ותניא לה יטמא מצוה ואם לא הלה מטמאים אותו בעל כרחו ומעשה ביוסף הכהן כי' בתורת כהנים (ב"מ יח: וכע"ז בכתובות נג. פס.) לו: אינה מצויה להתעסק בו, ואיידי דתנא לא אוננת תנא ולא מטמאה, ולאו דוקא, בנשים דכהונה לא החמירו על הטומאה (סנהדרין כח: וכע"ז ע"ז כט.) ואית דלא גרסי אינה מטמאה (סנהדרין שם): לו: נראה ולא מיטמאה כגון בראש שארלאים מוחרים על הטומאה מובנלאים לא תגנו המס' ר"ה (לעיל כט:). מתה אינו יורשה. נדונית בית אביה ולא תקון יורשה הכגל עד שתכנס לחופה לו שתמצר לשלומים (כתובות נג.) לו: דיבוסה הכגל נפקא לן מאשרו הקרוב אליו ממשפחתו ורש לאחה בכ"ב (קיא.) וכא לאו שאינו הוא (ב"מ יח: וכע"ז כתובות פס.), מת הוא. שחיה, נובה בכתובתה. מנה מאתים ותוספת אם כתב לה (כתובות נג.) נדחתה לה מן האתרוסין מוקמינן לה בנשים אומרין (סנהדרין כח:). שבת שחל תשעה באב כו'. שנינו (תענית כו.).

מסורת הש"ס

ה) לעיל כט: כ"מ יח. כתובות נג. ע"ז כט פס: ע"ש מנהדרין כח: [ע"ש ע"ע]. ב) תענית כו. ג) [פס כט:]. ד) [ש"ך לש"ל]. ה) [רש"ל]. ו) ל"ל לתשמה באה. יעב"ן. ז) [לקמן סב:]. ח) [ל"ל דיוסף הכהן]. ט) [ל"ל דיוסף הכהן]. י) [ל"ל דיוסף הכהן].

הגהות הב"ח

(א) גב' לכתחין איבעית אימא ליה ואיבעית אימא: (ב) רש"י ד"ה ולא מיטמאה כלומר אינה מצויה. נ"ב עיין לעיל דף כט ע"ב:

Torah-Box.com
diffusion du judaïsme aux francophones
Tél. FR : 01.80.91.62.91 - Tél. ISR : 077.466.03.32 - contact@torah-box.com